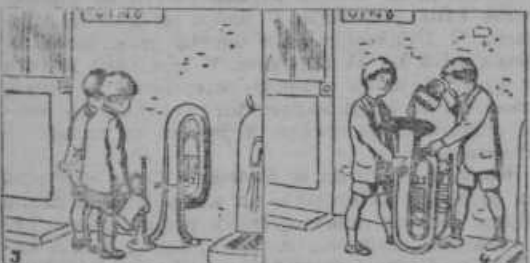

Kaznovana poredneža

Peter in Drež sta bila godca. V nedeljo popoldne sta jo mahnila proti neki gostilni, da bi igrala na veselici. Spotoma sta prišla do nekega vinotoča. Ker sta bila žejna, sta odločila trobente pred hišo in šla noter pit.

To sta opazovala Mihec in Tonček. Ko sta godca izgubila v hiši, sta se prikradla k trobentama. In kaj sta naredila? V trobenti sta nalila vodo. Nato sta se zadovoljno smejala ob misli, kako se bosta godca mučila in jezila.

Godca sta prišla dobro razpoložena iz hiše. Da ji dala duška svojemu veselju, sta hotela malo zaigrati. Ko sta začela na vso moč pihati v glasbilo, je brizgnila iz trobent voda. Mihec in Tonček sta se od srca smejala. Toda godca sta kaj hitro odkrila poredneža. Kaj je potem sledilo, vidite lahko iz zadnje slike...

Rado Zakonjšek:

Maščevanje

Bilo je v tistih časih, ki jih že dolgo ni. Takrat še ni vozila železnica po Savinjski dolini. Splavarji, ki so vozili les v južne kraje, tako kot to delajo še sedaj, so se vozili do Trbovelj, od tam pa so hodili peš čez hribe domov v gornjo Savinjsko dolino. Hodili so vedno v skupinah, nikdar posamič. Imeli so to navado, da so radi nagajali kmetom, mimo katerih so hodili.

Jesen je bila.

Kmet Nace je imel prešo poleg hiše ob zidu. V večerih, kadar je prešal, je nazadnje navil kamen visoko v slame, da je čez noč pritiskal na trop. Potem pa je podstavil prazen škaf, kamor je čez noč v tankem curku tekla mošt skozi izvotljeno bezgovo cev.

Splavarji so se navadno vedno ponoči vračali domov. In tako se je zgodilo, da je ob takih primerih našel Nace zjutraj vedno prazen škaf.

Splavarji so izpili mošt! — Kako se vendar prileže malo pijače, pa četudi je še sladka, kadar je človek takole na potu.

V jutru po takem dogodku pa je obračal Nace prazen škaf v rokah in godrnjal kot medved. Velikokrat se je to ponovilo, Nace pa je premišljeval, kako bi se osvetil nepovabljenim gostom. Pa jo je nekoč iztuhla!

Nekega večera ni prešal, škaf pa je vseeno podstavil. Šel je v hišo, a ni šel spat. Sedel je k oknu in se samo smehljaj — smehljaj in nestrpno čakal.

Dolgo je čakal. Mesec je bil že nad Javorjem, ko je skupina moških, otovorjenih z za-

vitki vrvi in cepini zavila okrog hriba proti hiši.

Splavarji...

Obstali so pri preši in Nace je videl, kako je eden — menda vodja — dvignil škaf ter zadovoljno cmoknil:

»Precej ga je!« — in nagnil. Pokusil je, pa kmalu dal drugemu. Po vrsti so odhajali urnih korakov iz prešnice, vsak pa je prav na debelo pljunil, ko je bil zunaj na cesti. Zadnji — bil je deseti — pa je izbruhnil kar nazaj v škaf in zaklel:

»Prekvata gnojnica!«

Vedeli so, da se je kmet maščeval in izgubili drug za drugim v noč. V gozdu spodaj pa je napadel zadnji prvega:

»Zlodej, bi ja povedal, kaj si požrl!«

»Da bi se lahko vsi meni smejali, jeli!«

Nace pa se je v izbi z rokama držal za trebuh in se smejal kot že dolgo ne.

»Pa kar vsi so pili — vsi — vsi — ho-ho!« se je hihital še dolgo v noč.

Mošta pa mu niso izpili nikoli več...

*

SMEJTE SE!

Značajna

Sodnik: »Koliko ste stari?«

Obtoženka: »Trideset let.«

Sodnik: »Ko smo vas pred dvema letoma zaslisevali, ste povedali prav tako trideset.«

Obtoženka: »Seveda, gospod sodnik! Jaz nisem ena tistih, ki danes tako govori, jutri pa čisto drugače.«

Izgubljena stava

Aron in Levi sedita v gostilni. Pa pravi Aron: »Novo umetnost sem se naučil. Znam zliti na človeka cel škaf vode, ne da bi bil dotičnik moker.«

Levi: »To je vendar nemogoče!«

Aron: »Kaj je nemogoče! Staviva 5 din in ti pokažem, da je res!«

Levi pristane. Aron da prinesiti škaf vode in ga zvrne na Levijevo glavo.

Levi: »Ali človek božji, kaj pa počneš? Jaz sem do kože premočen!«

Aron: »Ni mogoče! — No, potem sem pač stavo izgubil...«

Prebrisani Jaka

Jaka sedi v gostilni z domačim učiteljem. V teku razgovora pride do stave. Jaka je namreč trdil, da bo stavil raznim ljudem sto vprašanj, na katera bo dobil od vsakega enak odgovor. Učitelj je na stavo pristal. Ko gresta domov, vpraša Jaka prvega, ki ga sreča: »Ali je res, da se je Miha napil, padel po stopnicah in se ubil?«

Oni ga vpraša: »Kateri Miha?«

Šla sta dalje in spet vpraša Jaka nekoga: »Ali se je res Miha tako bogato oženil?«

In spet ga vpraša: »Kateri Miha?«

In ko sta srečala še tretjega, je Jaka vprašal: »Ali je res Miha tako pretepel svojo ženo, da je umrla?«

In spet je sledilo vprašanje: »Kateri Miha?« Učitelj ni čakal na nadaljnje vprašanje, temveč je stisnil Jaki stotak, za kolikor sta bila stavila.

Posledica zamujenega vlaka

Predsednik višjega sodišča pregleduje kaznilnico. V neki celici naleti na gospoda, ki je spadal očitno med »boljše« ljudi.

»Kako pa pridete vi tu sem?« ga vpraša.

Kaznjenec: »Vlak sem zamudil.«

Predsednik: »Hm, zaradi tega vendar človek ne pride v kaznilnico.«

Kaznjenec: »Da, pa je vendar le tako. Če bi bil ujel vlak, bi bil še pravočasno izginil s plenom čez mejo...«

Moderna slika

Obiskovalec na umetnostni razstavi vpraša tam nazočnega slikarja-umetnika: »Oprostite, kaj pa tale slika prav za prav predstavlja?«

Slikar je kar užaljen in reče: »Čudno, da tega ne vidite. Saj je čisto jasno, da predstavlja boj tigra s kačo.«

Obiskovalec: »Hm, da, jasno je že, a rad bi vedel, kateri je tiger in katera je kača.«

V šoli

Učenec: »Gospod učitelj, na stropu pa leze pajek.«

Učitelj: »Pohodi ga!«

Smola

Stražnik: »Kaj imate morda toliko sovražnikov, da so vas v tej ulici neznanci že tretjič napadli?«

»Ne, sovražnikov nimam, pač pa sem zelo podooben davčnemu eksekutorju.«

*

UGANITE!

Lovec Strelko je šel na lov. Na veji je zagledal šest vran. Ustrelil je. Ena vrana je padla na tla. Koliko jih je ostalo na veji?

*

Čim več proč vzameš, tem večje je, a čim več prideneš, tem manjše postaja.

(»Hm, a v resnici«)

Kaj je najdaljše, a obenem najkrajše, najhitrejše in vendar silno počasno, tako malo cenjeno, pa tako dragoceno, vse pogoltne, a daje življenje vsemu.

(»Vse«)

*

IGRAJTE SE!

Pletilka, ki je ni mogoče preskočiti

Vzemi pletilko, kakršne uporabljajo ženske za pletenje nogavic, in trdi, da ima tako lastnost, da je ne more nihče preskočiti. Kdor ne veruje, naj poskusi! Takoj se bo kdo oglašil in hotel poskusiti. Da se bo zdela čarovnija vsem navzočim bolj resna, zbrisi pletilko n. pr. s svilenim krpico in skrbno oglej, če je dovolj svetla, potem pa jo položi tik ob steno in reci, naj jo kdo preskoči, če more.

Nemogoče pa jo je tudi sredi sobe preskočiti, če skakač ne sme kolen prav nič upogniti in mora vse telo ostati negibno.

*

KAKŠNO STAROST DOČAKAJO?

Slavček: 12 let

Krokar: 80 let

*

POIŠČITE!

Po kateri poti bo prišel čuvaj iz labirinta?